

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoZm/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513217410
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1513217410.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu R.. W. W., X.X.XXXX, Z. B. N. XXXX/XX, XXX XX B. X - Z., Č. L., práv. zast. RASLEGAL, s.r.o., Mostová 2, 811 06 Bratislava, IČO: 36 855 561, proti žalovanému PREMAKO, a.s., Maťovce 079 01, IČO: 31 677 819, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Marcel Jurko, advokát, s.r.o., Dominikánske nám. 11, 040 01 Košice, IČO: 36 863 408, o zaplatenie 100.000,- EUR s príslušenstvom a odmeny zo zmenky, a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č.k. 3CbZm/442/2013-645 zo dňa 3.8.2021 jednohlasne, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č.k. 3CbZm/442/2013-645 zo dňa 3.8.2021, **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom zmenkový platobný rozkaz č.k. 5Zm/608/2013 -13 zo dňa 19.8.2013 ponechal v celom rozsahu v platnosti, druhým výrokom návrh žalobcu na vyslovenie predbežnej vykonateľnosti zamietol a tretím výrokom rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania, ktoré nasledovalo po vydaní zmenkového platobného rozkazu v celom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že zmenkovým platobným rozkazom č.k. 5Zm/608/2013-13 zo dňa 19.8.2013 uložil žalovanému povinnosť, aby do troch dní od jeho doručenia žalobcovi zaplatil zmenkovú sumu 100.000,- EUR s úrokom 6% ročne z nej od 1.5.2013 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 333,33 EUR a náhradu trov konania v celkovej výške 7 540,- EUR alebo, aby v tej istej lehote podal námietky, v ktorých musí uviesť všetko, čo proti zmenkovému platobnému rozkazu namieta. Žalovaný podal voči zmenkovému platobnému rozkazu námietky, v ktorých uviedol, že zmenka nebola v dátume splatnosti predložená na platenie v mieste platenia. Zároveň kontrolou účtovníctva bolo zistené, že v čase vystavenia zmenky, pred jej vystavením a ani po ňom, až do súčasnosti neexistoval právny dôvod pre jej vystavenie, ani žiadny právny vzťah žalovaného k žalobcovi ako osoby oprávnenému zo zmenky. Osoba žalobcu je žalovanému úplne neznáma, nikdy s ňou nemal žiaden zmluvný obchodný ani záväzkový vzťah. Zmenka nemohla byť podpísaná predsedom predstavenstva W. O. O., tento sa v deň vystavenia nenachádzal v Bratislave, preto spochybnil aj pravosť jeho podpisu. Zmenka nemohla byť vystavená v deň jej podpisu a tento rozpor ju činí neplatnou. Zároveň v tejto veci žalovaný podáva trestné oznámenie na neznámeho páchatefa a zdôraznil, že zmenka predstavuje právny úkon, ktorý bol uskutočnený v rozpore s dobrými mravmi. Na záver poukázal na to, že ako vystaviteľ je uvedená spoločnosť PREMAKO, a.s., pričom táto spoločnosť je zapísaná pod názvom PREMAKO a.s., preto zmenkový záväzok spoločnosti nevznikol. Podaním zo dňa 17.2.2014 žalovaný navrhol konanie

prerušiť do skončenia trestného konania vedeného ORPZ Bratislava III pod číslom ČVS: ORP-34/3-VYS-B3-2014. Súd návrh na prerušenie konania uznesením zo dňa 13.3.2014 zamietol. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Bratislave toto uznesenie potvrdil. Následným podaním zo dňa 1.12.2014 žalovaný opätovne navrhol prerušenie konania do skončenia trestného konania vedeného ORPZ, Odbor kriminálnej polície Michalovce pod číslom ČVS: ORP-724/2-VYS-MI-2014. Súd opätovne návrh na prerušenie konania uznesením zo dňa 9.2.2015 zamietol. Žalovaný podal voči tomuto uzneseniu odvolanie, pričom následne toto vzal späť z dôvodu, že odpadol predmet odvolacieho konania, nakoľko trestné konanie bolo právoplatne skončené. Odvolací súd odvolacie konanie zastavil.

3. Z prvopisu zmenky, vystavenej v Bratislave dňa 10.4.2012, súd zistil, že jej vystaviteľom je žalovaný, ktorý sa zaviazal zaplatiť na rad žalobcu dňa 30.4.2013 v mieste platenia Vajnorská 140, Bratislave zmenkovú sumu 100.000,- EUR, bez protestu. Zmenka obsahuje všetky náležitosti predpísané v čl. I. § 75 zákona č. 191/1950 Zb., (ďalej len zmenkový zákon), pre vlastnú zmenku. Zmenka je obligatórne abstraktný cenný papier, práva a záväzky sú inkorporované len do zmenkovej listiny a iba od nej sú závislé. Žalobca sa domáha zaplatenia zmenky, preto už len tým, že súdu predložil prvopis zmenky, preukázal, že je riadny majiteľ a má podľa čl. I. § 48 ods. 1 zmenkového zákona právo postihom žiadať zmenkovú sumu, pokiaľ zmenka nebola zaplatená, šesťpercentný úrok odo dňa splatnosti a odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy.

4. Súd prvej inštancie sa zaoberal námietkou nepredloženia zmenky na platenie v dátume jej splatnosti. Doložka bez protestu zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že zmenka bola predložená včas a je na dlžníkovi, ktorý to namieta, aby svoju námietku preukázal. Doložka zvyhodňuje jej majiteľa tým, že sa nemusí postarať o urobenie protestu. Je na dlžníkovi, aby preukázal že zmenka nebola riadne a včas predložená bez ohľadu na problémy so zaobstaraním takéhoto dôkazu, ktoré sú s tým spojené. Ak nie je dlžník schopný preukázať, platí voči nemu zmenka za riadne a včas predloženú k plateniu. Navyše, podľa článku I. § 53 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 zmenkového zákona, zmeškaním lehoty majiteľ nestráca práva proti vystaviteľovi vlastnej zmenky. Tiež za predloženie zmenky na platenie sa všeobecne uznáva aj jej uplatnenie na súde. Zároveň, ak by aj došlo k zmeškaniu lehôt, majiteľ zmenky nestráca postihové práva voči priamym dlžníkom, ktorým je práve vystaviteľ zmenky. Preto súd nepovažoval túto námietku za dôvodnú. Ohľadom námietky rozporu skutočného miesta vystavenia zmenky a miesta uvedeného na zmenke, súd konštatoval, že takýto rozpor nezakladá neplatnosť zmenky, pretože z formálnoprávneho hľadiska zmenka spĺňa všetky náležitosti, pričom nie je rozhodujúce, aké je skutočné miesto vystavenia zmenky, ale to, či ide o miesto reálne existujúce.

5. Súd pripustil kauzálnu námietku žalovaného, resp. námietku nedostatku kauzy zmenky, preto obrana žalovaného v súvislosti s uvedeným ustanovením, nie je pre vec významná. Zásadnou námietkou tak bola námietka žalovaného, že zmenka nemá kauzu a medzi žalobcom a žalovaným neexistuje žiaden mimozmenkový vzťah. V tejto súvislosti súd poukázal na rozsudok Okresného súdu Michalovce č.k. 1T/121/2015-151 zo dňa 24.9.2015, ktorým bol pán O. O. odsúdený pre trestný čin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku preto, že ako predseda predstavenstva spoločnosti PREMAKO, a.s. dňa 10.4.2012 v Bratislave, neoprávnene, bez právneho dôvodu, v mene tejto spoločnosti, avšak z dôvodu krytia vlastných osobných záväzkov, vystavil a podpísal v prospech R.. W. W. zmenku ku škode spoločnosti PREMAKO, a.s., ktorej bol doručený zmenkový platobný rozkaz na vydanie sumy 100.000,- EUR s príslušenstvom, čím spoločnosti vznikla škoda najmenej 100.000,- EUR. V trestnom konaní bolo dokázané, že zmenka zabezpečovala osobný záväzok p. O.. Aj keby nešlo o kauzálny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, ale o záväzok bývalého predsedu predstavenstva ako súkromnej osoby, zmenka zabezpečuje konkrétnu kauzu, pričom je prípustné, aby osoba, ktorá nie je účastníkom určitého zmluvného vzťahu, zaistila práva z neho tým, že podpíše v prospech veriteľa zmenku. O tom, že došlo k vzniku zmluvy o pôžičke súd nemal pochybnosti, keď túto skutočnosť potvrdili obaja účastníci zmluvy. Suma ktorá je zabezpečená zmenkou nemusí zodpovedať výške záväzku z kauzálneho vzťahu, avšak zmenka zabezpečuje kauzu len do jej skutočnej výšky. Nie je vylúčené, aby zmenka zabezpečovala aj vzťah medzi inými osobami, než tými, ktoré sú uvedené na zmenke, t.j. zmenkoví veriteľ a dlžník nemusia byť totožní s veriteľom a dlžníkom kauzálneho vzťahu. Čo sa týka otázky dobrých mravov, nebolo preukázané, žeby žalobca konal v rozpore s dobrými mravmi a konanie štatutárneho orgánu žalovaného, ktoré bolo v rozpore so záujmami spoločnosti, v mene ktorej konal, nemôže ísť na ťarchu žalobcu, ale zakladá to len zodpovednostný vzťah medzi štatutárnym orgánom a spoločnosťou. Nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný z dôvodov uvedených vo včasných námietkach nemal

povinnosť tento nesporný záväzok splniť, preto súd voči nemu ponechal zmenkový platobný rozkaz v platnosti.

6. Záverom súd prvej inštancie k predbežnej vykonateľnosti z dôvodu existencie nedoplatkov žalovaného na poisťovní, nepovažoval za dostatočný dôvod na prijatie záveru o existencii hrozby ťažko nahraditeľnej ujmy. Existencia dlhu sama o sebe nepreukazuje konanie žalovaného, ktoré by smerovalo k zmareniu uspokojenia pohľadávky, pričom v tejto súvislosti súd odkázal aj na rozhodnutie č.k. 3CbZm/442/2013-546 zo dňa 15.10.2020, ktoré bolo potvrdené odvolacím súdom.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a uviedol, že súd bezdôvodne neakceptoval vykonanie navrhnutých dôkazov, ktoré boli potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, znemožnil žalovanej strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že možno konštatovať, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd nesprávne zistil a vyhodnotil skutkový stav a následne dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávne zisteným skutkovým zisteniam. Súd nesprávne vyhodnotil skutočnosť, ktorú žalovaná strana opätovne namietala, že neexistuje medzi žalovanou spoločnosťou a žalobcom z predmetnej zmenky kauzálny vzťah, ktorý je zákonnou podmienkou k tomu, aby sa predmetná zmenka mohla považovať za perfektnú a z nej zaviazat' žalovaného k plneniu. Sám súd skonštatoval a bolo nepochybne preukázané, že bývalý štatutár zástupcu W.. O. vystavil túto zmenku a vystaviteľom bola právnická osoba PREMAKO a.s., teda žalovaný. Bolo nepochybne preukázané, čo potvrdil iba v písomných prehláseniach žalobca, že finančnú čiastku poskytol spoločnosti PREMAKO a.s. s tým, že mu W.. O. bolo deklarovane, že tento je spoluvlastníkom spoločnosti PREMAKO a.s., že dochádza k navýšeniu jeho majetkovej účasti v tejto spoločnosti, že finančné prostriedky sa požičiavajú tejto spoločnosti na preklopenie určitého obdobia, ba dokonca bola medzi žalobcom a W.. O. predbežne dojednaná možnosť, že tento vstúpi do vlastníckych štruktúr spoločnosti PREMAKO a.s. Bolo nepochybne preukázané, že od žalobcu nebola spoločnosti PREMAKO a.s. realizovaná žiadna platba a bolo preukázané, že finančné prostriedky boli zaslané na súkromný účet W.. O.. Samotný žalobca opakovane tvrdil, že peniaze požičiaval spoločnosti PREMAKO a.s. a nepreveroval, že tieto boli zaplatené na súkromný účet W.. O.. Ak je toto jeho tvrdenie pravdivé, nie je možné toto brať za preukázanie kauzality z tejto zmenky a podľa tvrdenia žalobcu tento bol zo strany W.. O. podvedený a takéto podvodné konanie jednoznačne nemôže zakladat' zákonnú podmienku pri zmenkových konaniach, a to preukázanie kauzality vzťahu. Jednoznačne preukázaný podvod W.. O. voči žalobcovi nemôže založit' kauzalitu. Aj s poukazom na hore uvedený zistený skutkový stav sa javí nevyhnuté vykonať navrhovaný dôkaz, a to výsluch žalobcu.

8. Žalovaný má za to, že súd bez akejkoľvek opory konštatuje, že došlo ku vzniku zmluvy o pôžičke, lebo túto skutočnosť potvrdili obaja účastníci zmluvy. Nie je zrejmé, ako súd môže túto skutočnosť tvrdiť, keď v predchádzajúcom odôvodnení má za preukázané, že žalovanému nebolo realizované žiadne plnenie. Súd nebral do úvahy skutočnosť, že predmetná zmenka nebola evidovaná v účtovníctve žalovaného, u tohto žiadnym spôsobom nebola evidovaná a tento sa o jej existencii dozvedel až po doručení zmenkového platobného rozkazu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil.

9. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, podľa ktorého žalovaný v odvolaní neuvádza žiadne relevantné okolnosti, pre ktoré by mal byť rozsudok spochybnený. Práve naopak, má za to, že tento je správny. Uviedol, že existencia kauzálneho vzťahu práve medzi žalobcom a žalovaným nie je podmienkou platnosti zmenky a už vôbec nie zákonnou podmienkou platnosti zmenky. Kauzálny vzťah za zmenkou musí existovať, avšak tento sa nemusí viazať výlučne na sporové strany, čo však žalovaný odmieta prijať. Ide pritom o principiálny nosný prvok zmenkového práva a na úrovni právnej teórie, či súdnej praxe o tejto okolnosti neexistuje ani náznak diskusie. Žalovaný v odvolaní uviedol neprípustné novoty v rámci odvolacieho konania, v zmysle toho, že žalobca bol koordinovaný s W.. O.. V súvislosti s námietkou ohľadom výsluchu žalobcu v pozícii svedka dodáva, že toto ani nie je objektívne možné, keďže je sporovou stranou. To, že sa dokumentácia o žalovanom záväzku/zmenke podľa žalovaného v jeho účtovníctve nenachádza, nemá žiadnu výpovednú hodnotu. Účtovníctvo si totižto vedie sám žalovaný, a tým pádom v danom smere účtovné záznamy nemajú potrebnú právnu relevanciu. Účtovníctvo obsahuje verný obraz o skutočnostiach, ktoré sú predmetom účtovníctva, avšak len a výlučne do tej miery, pokiaľ sa účtujúci subjekt rozhodne o týchto reálne účtovať. Žalovaný si teda zamieňa (i) funkciu účtovníctva ako súkromnoprávnej evidencie pre účely určenia dane s (ii) dôkaznými

prostriedkami v civilnom súdnom konaní. Chýbajúci záznam v účtovníctve nie je dôkazom a už vôbec nie je dôkazom o tom, že dlh dlžníka neexistuje.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 10.10.2023. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovaného, vyjadrením žalobcu, dospel k záveru, že odvolanie proti rozsudku nie je dôvodné.

11. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje.

14. Žalovaný dôvodil svoje odvolanie tým, že medzi žalovaným a žalobcom neexistuje z predmetnej zmenky kauzálny vzťah, ktorý je zákonnou podmienkou k tomu, aby sa zmenka mohla považovať za perfektnú a z nej zaviazat' žalovaného k plneniu. Odvolací súd má za to, že žalobca preukázal vymedzením konkrétnych skutkových okolností, aký konkrétny kauzálny vzťah predmetná zmenka kryje, vedel to špecifikovať, preukázal, ktorú konkrétnu kauzu predmetná zmenka mala zabezpečovať, pričom v tejto časti konania dôkazné bremeno prešlo na žalobcu, ktoré uniesol. Odvolací súd sa s právnym názorom, prijatým súdom prvej inštancie, stotožňuje a predovšetkým poukazuje na skutočnosť, že zmenka bola vystavená predsedom predstavenstva žalovaného, týmto prejavom vôle sa žalovaný stal zaviazaným zo zmenky, pričom zároveň týmto úkonom zabezpečil osobný záväzok štatutára. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že bez ohľadu na to, či už zmenka zabezpečovala kauzálny vzťah medzi žalobcom a žalovaným alebo medzi žalobcom a p. Valentom, je evidentné, že zmenka kauzu má, pričom jej existenciu potvrdili samotní účastníci kauzálneho vzťahu, keď jednak v trestnom konaní p. O. vypovedal, že požiadal p. W. o pôžičku a zároveň p. W. W. potvrdil, že túto pôžičku poskytol hoci mysliac si, že ide na účet žalovaného, teda spoločnosti, v ktorej bol p. O. predsedom. V trestnom konaní bolo dokázané, že zmenka zabezpečovala osobný záväzok p. O.. Odvolací súd sa s odôvodnením súdu prvej inštancie v bode 20. rozsudku stotožňuje a plne naň dokazuje, keďže nie je vylúčené, aby zmenka zabezpečovala aj vzťah medzi inými osobami, než tými, ktoré sú uvedené na zmenke, t.j. zmenkový veriteľ a dlžník nemusia byť totožní s veriteľom a dlžníkom kauzálneho vzťahu. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie v tom, že žalobca nekonal v rozpore s dobrými mravmi a konanie štatutárneho orgánu žalovaného, ktoré bolo v rozpore so záujmami spoločnosti, v mene ktorej konal, nemôže ísť na ťarchu žalobcu, ale zakladá to len zodpovednostný vzťah medzi štatutárnym orgánom /W.. O. O./ a spoločnosťou /žalovaným/.

15. Záverom vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného k nevykonaniu dôkazu, a to výsluchu žalobcu odvolací súd uvádza, že nie je povinnosťou súdu vyhovieť akémukoľvek návrhu na vykonanie dokazovania, lebo v akom rozsahu bude súd dokazovanie vykonávať, je vždy vecou súdu, pričom ten považoval výsluch žalobcu ako svedka za nadbytočný, keďže žalobca je sporovou stranou v konaní. K odvolacej námietke absencie zmenky v evidencii účtovníctva žalovaného má odvolací súd za to, že jej neevidovanie v účtovníctve vzhľadom na abstraktný charakter zmenky nemá žiadny vplyv na platnosť zmenky. Žalovaný v odvolaní podľa vyjadrenia žalobcu použil novoty v rámci odvolacieho konania, keď poukázal na koordinovaný postup žalobcu a W.. O.. Odvolací súd je toho názoru, že žalovaný neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli v odvolacom konaní prípustné ako novoty podľa § 366 C.s.p., ani procesnú obranu, ktorú by už nepoužil v konaní pred súdom prvej inštancie, teda nie sú v tomto

prípade naplnené zákonné predpoklady pre novoty v odvolacom konaní, a preto neprihliadol na uvedenú argumentáciu žalovaného.

16. Odvolací súd záverom uvádza, že súd prvej inštancie si v napadnutom rozsudku povinnosť vyplývajúcu z ust. § 220 ods. 2 C.s.p. splnil a odvolací súd nezistil, že by jeho odôvodnenie nezodpovedalo zákonnej úprave. Odvolací súd zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku dostatočne uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, ktoré dôkazy vykonal, ktoré nevykonal a prečo, ako vykonané dôkazy zhodnotil a v akých vzájomných súvislostiach. Rovnako dostatočné je aj odôvodnenie týkajúce sa právneho posúdenia veci, keďže z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, pod hypotézu akej právnej normy bol subsumovaný zistený skutkový stav a podľa akej právnej normy bola vec posúdená. V tomto smere je dostatočné nielen samotné vymenovanie a odcitovanie zákonných ustanovení, ale z odôvodnenia napadnutého rozsudku dostatočne vyplýva, akým spôsobom boli tieto ustanovenia aplikované a ako sa premietli do samotného rozhodnutia súdu prvej inštancie (pozri III. ÚS 119/03. To, že sa odvolateľ nestotožnil so skutkovým a právnym hodnotením veci a samotným meritórnym rozhodnutím súdu prvej inštancie o spore, bez ďalšieho netvorí vadu procesného postupu súdu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania (sporové strany), aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

17. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil, keďže neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané žalovaným.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. S poukazom na ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).